

Dosarul nr. 2ra-1816/21

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) V. Sanduța

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Panov, V. Cotorobai, L. Pruteanu

ÎN C H E I E R E

08 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Crăciun Elena,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Crăciun Elena în
interesele copilului minor, XXXXX împotriva lui Crăciun Ion, intervenient
accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Centru cu privire la
obligarea conectării țevii de gaz la imobil și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2021,

c o n s t a ț ă :

La 15 decembrie 2020, Crăciun Elena a depus cerere de chemare în judecată
în interesele copilului minor, XXXXX împotriva lui Crăciun Ion, intervenient
accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Centru cu privire la
obligarea conectării țevii de gaz la imobil și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, Crăciun Elena a menționat că la 31 octombrie 2003 a
înregistrat căsătoria cu Crăciun Ion, iar la XXXXX s-a născut XXXXX.

De asemenea, reclamanta a invocat că prin hotărârea Judecătoriei Centru,
mun. Chișinău din 20 iunie 2013, a fost desfăcută căsătoria încheiată cu Crăciun
Ion și s-a determinat domiciliul copilului minor, XXXXX, născută la
XXXXX, cu mama, Crăciun Elena.

Totodată, reclamanta a reiterat că în imobilul situat pe XXXXX, în care
locuiește nu este conectat la rețeaua de gaze naturale, deoarece pârâtul fiind
proprietar al imobilului, refuză.

Reclamanta Crăciun Elena a solicitat obligarea pârâtului de a conecta țeava de
gaz la imobil situat pe XXXXX și încasarea sumei de 25 000 lei cu titlu de
prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 februarie 2021, s-a
respins cererea de chemare în judecată depusă de Crăciun Elena.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la 31 octombrie 2003, a fost încheiată căsătoria dintre Crăciun Ion și Crăciun (Cușnir) Elena, iar la XXXXX, s-a născut copilul XXXXX.

De asemenea, instanța a stabilit că pe parcursul căsătoriei, reclamanta a locuit împreună cu soțul și copilul pe adresa: XXXXX, în casa de locuit ce-i aparține lui Crăciun Ion în temeiul contractului de donație.

Prin hotărârea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 20 iunie 2013, a fost desfăcută căsătoria înregistrată la 31 octombrie 2003 între Crăciun Ion și Crăciun (Cușnir) Elena. De asemenea, domiciliul copilului minor XXXXX, a fost determinat cu mama, Crăciun (Cușnir) Elena.

La fel, instanța de fond a constatat că după desfacerea căsătoriei, XXXXX locuiește împreună cu mama sa Crăciun Elena în imobilul situat XXXXX, care-i aparține cu drept exclusiv de proprietate lui Crăciun Ion, însă la imobilul respectiv există probleme cu rețeaua de gaze naturale, deoarece în anul 2013 imobilul a fost deconectat pentru neachitarea serviciilor.

Totodată, conform avizului Direcției municipale pentru protecția drepturilor copilului sectorului Centru din 20 ianuarie 2019, s-a stabilit că în locuință se încălzește o odaie și bucătăria de la soba cu paleți, iar Crăciun Ion după desfacerea căsătoriei nu mai locuiește în imobilul dat.

Instanța de fond a specificat că prin scrisoarea din 05 iulie 2016 adresată Elenei Crăciun, se atestă faptul că la 15 ianuarie 2014, instalația de utilizare a gazelor naturale de la locul de consum din XXXXX a fost deconectată de la rețeaua de gaze naturale din cauza conectării ilicite a imobilului în rezultatul deconectării de la rețea din motivul neachitării datoriei acumulate în sumă de 13 509,88 de lei, care treptat a fost stinsă.

De asemenea, potrivit scrisorii din 05 iulie 2016, SA "Moldova Gaz" a informat reclamanta că examinarea posibilității reluării furnizării gazelor naturale către locul de consum, urmează să se efectueze în urma adresării solicitantului (consumatorului final) și achitării tarifului pentru reconectare.

Totodată s-a comunicat că reconectarea locului de consum la rețeaua de gaze naturale este posibil numai după încheierea contractului de furnizare a gazelor naturale cu consumatorul casnic, în baza documentelor prezentate de proprietar.

Instanța a reținut că din declarațiile pârâtului, rezultă că acesta nu posedă și nu folosește bunul imobil în care locuiește reclamanta și fiica minoră și nu poate să-și asume careva angajamente contractuale față de furnizorul de gaze, deoarece el nu are nici o siguranță că reclamanta va exploata adecvat echipamentul de gaze și că va achita serviciile prestate, în caz contrar, în calitate de proprietar al imobilului, va purta răspunderea pentru orice daună.

Astfel, instanța a menționat că dreptul de proprietate include și dreptul de dispoziție asupra imobilului, ceea ce presupune dreptul discreționar al proprietarului, dar nu obligația de a conecta sau nu imobilul la rețelele de servicii comunale.

Respectiv, normele legale nu prevăd posibilitatea obligării proprietarului unui imobil de a se conecta la serviciile comunale și prin urmare, instanța nu poate

intervenii în dreptul de proprietate al pârâtului prin obligarea acestuia de a-și conecta imobilul său la rețeaua de gaze naturale.

Totodată, instanța a reținut că anume mama, Crăciun Elena are obligația, potrivit hotărârii instanței de judecată din 24 august 2017, să asigure un domiciliu adecvat copilului minor, XXXXX, deoarece anume cu mama a fost stabilit domiciliul copilului minor, nu cu tatăl, iar tatăl, la rândul său, are obligația de a contribui la cheltuielile de întreținere a copilului minor, ceea ce ultimul face.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2021, s-a respins apelul declarat de Crăciun Elena și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 15 februarie 2021.

La 11 octombrie 2021, Crăciun Elena a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurenta Crăciun Elena, în motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârile judecătorești emise de instanțele ierarhic inferioare.

La 03 noiembrie 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului Crăciun Ion copia recursului, însă plicul a fost restituit cu mențiunea ”nereclamat” (f.d. 170-171).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 22 iunie 2021, iar la 01 septembrie 2021, instanța de apel a expediat în adresa părților prin intermediul poștei electronice decizia motivată a instanței de apel (f.d. 147).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 11 octombrie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Crăciun Elena, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Crăciun Elena.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari